

SCHIMBAREA REALITĂȚII

Impactul contextului actual asupra vieții personale, profesionale și sociale a întrerupt rutina existenței noastre, făcând loc unor noi paradigme.

Astfel, unii dintre noi am descoperit că nu e ușor „să fim prizonieri“ în propria casă, că avem nevoie de interacțiune și că legăturile dintre noi se pot realiza și în plan intern, că sunt multe lucruri pe care nu le știam despre copil, că nu este ușor să îl însoțim în procesul de învățare, că propriul nostru copil nu este atât de obedient precum credeam, că sunt multe lucruri inutile în viața noastră, că putem lucra de acasă, că ceea ce înainte făceam în opt ore, acum putem face în mai puține ore, că putem trăi cu mult mai puține lucruri, că dacă ne gândim mai mult la ceilalți, decât la propria persoană, ne simțim mai bine, că un simplu apel telefonic poate produce o bucurie reală celui care îl primește, că între noi trebuie să construim un nou sistem al vieții, că am creat o societate disfuncțională, că suntem într-o formă modernă de „sclavie“, blocați în „cuști aurii“ și închiși în rețele de socializare, că putem trăi și fără o nouă pereche de pantofi, că lucrurile simple ne pot produce bucurie, că avem timp, că acum avem timp, că putem să ne jucăm cu copiii, chiar dacă nu este la fel de ușor pentru toată lumea, am descoperit ce înseamnă „timp de calitate“ petrecut atât cu copiii, cât și cu ceilalți, am descoperit că suntem forțați să ne schimbăm, să fim mai buni unii cu ceilalți, pentru că doar așa putem conviețui, am descoperit că atunci când ne gândim la ceea ce are nevoie cel de lângă noi ne simțim mai bine decât atunci când ne gândim doar la nevoile personale, că nu este obligatoriu să ne vedem pentru a ne simți unii pe alții, că nevoia de conexiune nu dispare, că niciodată nu este prea târziu pentru a învăța lucruri noi, că procesul de predare se poate realiza și fără o relație de tipul „față în față“, că interacțiunea cu elevii aduce în prim plan relațiile pe care le avem cu ei, mai mult decât transmiterea de cunoștințe, că putem face schimbări profunde în educație, că este inefficient să facem educație ca acum o sută de ani, că unui copil îi poate fi greu să stea în bancă într-o poziție relativ fixă, că aude și reține ceea ce vorbim, chiar dacă se mai uită pe telefon, că are nevoie de stimulare constată, pentru că altfel se plictisește, că ceea ce prezentăm narativ poate să citească și singur, că exercițiile practice sunt cele mai puternice elemente motivaționale în învățare, că putem învăța de la ei cum să utilizăm programele și platformele on-line, că nu deținem adevăruri absolute, că suntem interconectați, toți oamenii de pe această planetă...

Acestei enumerări fiecare îi poate adăuga diverse alte aspecte, într-o ordine la fel de aleatorie precum cea de mai sus. Și lista rămâne deschisă!

Profesor consilier școlar Palu Cristina, CJRAE Constanța – Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu“ Medgidia